

klar baade Folkethingets Stilling til For-
kastelsen og til Fremme af den provisoriske
Finantslov.

Berg: Jeg vil gjerne tjene det ærede
Medlem fra Leire (Holstein) i at give ham
et Svar. Det har han at finde i mine Ud-
talelser før paa de Spørgsmaal, han nævnte;
andet Svar er ham ikke tjenligt i Dieblisset.
Dernæst vil jeg sige, at jeg ikke har Noget
imod at lade anstille et Slags Plibescit blandt
Oppositionens Medlemmer her i Landet over
det ærede Medlems og min politiske Paa-
lidelighed.

Holstein: Det ærede Medlem var
altsaa ikke i Stand til at svare paa de to
Spørgsmaal, jeg her har fremst, ikke i Stand
til det, og det eneste Svar, jeg her kan kon-
statere, er altsaa det, det ærede Medlem gav
for lidt siden, da han negtede at have været
med til at lade dette Forslag, Provisoriet,
eller hvad man nu vil kalde det, den midler-
tidige Finantslov, gaa i Udvalg og blive lig-
gende i 1887. Vil selv det ærede Medlem
benegte det, er det overhovedet for Fremtiden,
tror jeg, ligegyldigt, hvad det ærede Med-
lem siger. Naar han talte om min og hans
Paalidelighed, tror jeg, Enhver skal være for-
pligtet til at indrømme, at jeg har aldrig i
en vanskelig Situation svigtet mine Parti-
fæller, og jeg tror, at er der Noget, der tør
sige, at han ikke har været bange for at tage
Konsekvenserne af at støtte en Politik, der
ikke bragte Behageligheder, saa er det mig,
men det gjælder ikke det ærede Medlem; thi
han har vist af sin Politik havt baade Be-
hageligheder og Mere til.

Berg: Det forekommer mig, at
den Bending maa det ærede Medlem
ikke bruge, at fordi jeg ikke vilde tærste
Langhalm, saa kunde jeg ikke svare.
Mit Svar foreligger klart i Tidenden for i
Lørdags. Lad det være nok. (Bjørnbaa:
Det er uklart!) Ja, det ærede Medlem for
Narhús Amts 1ste Kreds tænker jeg aldrig
paa at tilfredsstille, hverken i den ene eller
den anden Retning her i Salen.

Holstein: Jeg kan ikke lade det ærede
Medlem slippe med den Udtalelse. Det ærede
Medlem falder sit Parti i Ryggen, og han
maa huske paa, at han er endnu dog Med-
lem af dette Parti (Berg: Saa het mit
Navn!) Saa kan det ærede Medlem melde
sig ud. Det skal være os en Glæde at slette
ham; men jeg siger, det ærede Medlem fal-
der Flertallet i Ryggen, fordi det vil følge
den Fremgangsmaade, som han selv har an-

befalet for et Par Aar siden, og fordi han
vil, at det skal følges, som han selv har været
med til at fraraade og gaaet bort fra Aaret
i Forveien. Den Fremgangsmaade fra 1886,
som han selv er gaaet bort fra, forlanger
han nu, vi skulle følge; men den Fremgangs-
maade, han selv var med til, da der var Tale om
Ansvar, da der var et Flertal, der kunde følge ham
i 1887, forlanger han nu vi skulle gaa bort
fra, betegner som umulig og betegner med de
mest fornærmende og krænkende Tilføi-
elser, saasom: Gaa af Veien for Provisoriet,
sidde over Provisorierne, have Fordel deraf
osv. Nu vel, naar man gjør det, naar et
Medlem af Folkethinget gjør det, har han
den Blygt at gjøre fuldstændig Rebe hvor-
for og give Svar paa det Spørgsmaal, der
er rettet til ham i saa Henseende; men det
ærede Medlem gaar uden om Spørgsmaalet
og giver ikke Svar derpaa, om det ikke er
rigtigt, at han to Gange har været med til
at tilraade at lade Forslaget gaa i Udvalg
og henligge der. Han henviser til sine Ud-
talelser i Lørdags, men jeg skal læse op, hvad
det ærede Medlem siger: Saa vil jeg her
sige til det ærede Medlem fra Leire, for at
han kan sige til sine Kolleger igjen, at al-
drig har Noget hørt mig udtale anden Op-
fattelse end den, som jeg lige siden 1877 har
hævdet, at det er ganske vist Folkethingets
Berettigelse at bestemme det Tidspunkt til
at give Ministeriet et muligt Paastud til
Opløsningen, at det vilde være at gaa af
Veien for Provisorismen og det provisoriske
Ministerium, hvis man i Udvalget eller andet
Steds handlede i den Hensigt at hengiemme
osv., men at han ikke havde nogen Del i,
hvad der skete i 1887. Dette siger det ærede
Medlem her, og det efter at der foreligger
udtrykkelig med Navns Nævnielse en Udtalelse
fra ham, hvori han bestemt tilraader — det
tør han vel ikke benegte, da Tidenden viser
det — at han to Gange har været med til at
gjøre det, nemlig lade Provisoriet gaa i Ud-
valg og lade det ligge der uden at fremme
det. Jeg siger, er man ikke berettiget til at
hævde, at det ærede Medlem enten ikke kan
svare, eller ogsaa forlange et Svar. Jeg
maa endnu engang bede det ærede Medlem
svare, hvis han vil, at hans Ord skal staa
til Troende her i Salen.

Korsgaard: Jeg vil konstatere over-
for det ærede Medlem, som sidst havde Or-
det, at han ikke i nogen Maade har vist,
hvorledes han i 1886 kunde tilraade en gjen-
tagne Forkastelse af den saakaldte provisoriske
Finantslov uden at krænke det private Ini-
tiativ, medens det ikke lader sig gjøre nu
uden at krænke det private Initiativ. Jeg